

dosarul nr. 1ra-358/2024
1-21180656-01-1ra-04032024-1

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

23 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte
Judecători

Talpă Boris
Roic-Botezatu Lilia
Eremciuc Ghenadie

judecând, fără participarea părților, admisibilitatea recursului declarat de avocatul Kebeș Alexei în interesele lui Slavinschi Maxim împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2022 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2023, în cauza penală privind acuzarea lui

Slavinschi Maxim Valentin, născut la xxx,
domiciliat în xxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 08.12.2021 – 08.02.2022;

Instanța de apel: 11.05.2022 – 08.11.2023;

Instanța de recurs: 04.03.2024 – 23.04.2024

Asupra admisibilității recursului declarat, în baza materialelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2022, Slavinschi Maxim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod Penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

S-a dispus încasarea de la Maxim Slavinschi în beneficiul statului suma de 1680 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

S-a soluționat chestiunea cu privire la corpurile delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, examinând cauza în procedură simplificată, în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, prima instanță a constatat că Slavinschi Maxim, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale, realizând consecințele acțiunilor intenționate, acționând în detrimentul normelor imperative stabilite de legislația penală, la data de 13.10.2021, aproximativ la ora 16:40, aflându-se pe adresa xxx, fiind suspectat de consumul de substanțe narcotice, de

către colaboratorii poliției a fost ridicat de la el un plic de polietilenă, cu substanță necunoscută, de culoare albă.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4230 din 22.10.2020, substanță solidă, cu aspect de cristale, de culoare albă, ridicată de la Slavinschi Maxim, conține PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Cantitatea substanței care conține PVP, constituie 0,628 g. Conform Hotărârii Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului, PVP (a-pirrolidinovalerophenone) este inclus în Tabelul 1, Lista nr. 1. Substanțe stupefiante, iar masa totală de 0,628 g., reprezintă proporții mari.

Urmare a aprecierii și analizei probelor propuse spre administrare în cadrul procesului de judecare a cauzei, instanța de fond a concluzionat, că acțiunile inculpatului Slavinschi Maxim întrunesc semnele faptei infracționale încadrate în baza în baza art. 217 alin.(2) Cod penal al R.M. după indicii calificativi: „păstrarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare”.

2.Sentința, a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Mîndrescu Maria, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Slavinschi Maxim recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod Penal a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În dezvoltarea motivelor de apel, acuzatorul de stat a făcut un scurt istoric al cauzei, totodată, acesta a considerat că apelul declarat are un caracter fondat pentru următoarele argumente:

-sentința este nefondată sub aspectul blândeții pedepsei stabilite, iar concluzia instanței de fond nu este însoțită de argumente, ceea ce însuflă sentimentul că părțile nu au fost ascultate;

-inculpatul Slavinschi Maxim a fost anterior judecat în baza art. 217¹ alin. (2) Cod Penal și art. 325 alin. (1) Cod Penal, astfel în acțiunile inculpatului se reține drept circumstanță agravantă: art.77 alin. (1), lit. a) Cod Penal - a) săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză;

-instanța a ignorat prevederile art. 78 Cod Penal - efectele circumstanțelor atenuante și agravante, și anume prevederile alin. (3) potrivit căruia: în cazul în care există circumstanțe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod;

-la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod Penal, respectiv, nu a ținut cont, de persoana celui vinovat, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului;

-pedeapsa aplicată inculpatului este neproportională faptei și pericolului social al infracțiunii, iar aplicarea unei pedepse blânde, nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale în coraport cu proporționalitatea scopului expres prevăzut la alin.

(2) art. 61 Cod Penal, astfel pedeapsa stabilită inculpatului doar îl va favoriza să săvârșească pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane din societate va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului;

- instanța de fond nu a motivat suficient de convingător asupra aplicării unei pedepse mai blânde decât cea solicitată de acuzator;

- pedeapsa aplicată de către instanța de judecată în privința inculpatului Slavinski Maxim, nu corespunde gravității infracțiunii săvârșite, personalității lui, și pericolului social pe care îl reprezintă.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2023, apelul declarat de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Mîndrescu Maria împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2022, a fost admis, s-a dispus casarea parțială a sentinței și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță:

Lui Slavinski Maxim Valentin recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod Penal i s-a aplicat o pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 (trei) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2022, s-au menținut.

Termenul de executare a pedepsei s-a dispus de calculat din data reținerii inculpatului de către organele competente.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că:

- instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod Penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia;

- prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă inculpatului, care nu corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale reglementate la art. 75 Cod Penal și care nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale prevăzute de art. 61 Cod Penal;

- apreciind circumstanțele din prezenta cauză penală ce caracterizează caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, modalitatea de comitere a faptei și personalitatea inculpatului atestă că la caz pedeapsa sub formă de amendă este insuficientă, instanța de fond a ținut cont doar de aspectele ce caracterizează pozitiv personalitatea inculpatului și a omis să aprecieze și alte aspecte, care la fel, prezintă importanță sub aspectul stabilirii pedepsei penale;

- instanța de fond nu a supus aprecierii faptul că, inculpatul Slavinski Maxim anterior a fost judecat, și anume: prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 07 decembrie 2012, în baza art. 217¹ alin. (2) Cod Penal și art. 325 alin. (1) Cod Penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 2 ani și 6 luni și amendă în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 20 000 lei. În baza art. 90 Cod Penal, executarea pedepsei aplicate lui Slavinski Maxim a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 2 ani, menținută prin Decizia Curții de Apel Bender din 23 octombrie 2013 și Decizia Curții Supreme de Justiție din 02 aprilie 2014, sentința Judecătorei Anenii Noi din 07 decembrie 2012;

- instanța de apel nu a reținut ca fiind pertinente concluziile instanței de fond care a statuat că „anume prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă va fi atins scopul pedepsei”, deoarece inculpatul anterior a fost în conflict cu legea penală, iar acest fapt, denotă că o pedeapsă prea blândă poate doar să încurajeze la comiterea altor infracțiuni;

- reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei penale reglementate la art. 75 Cod Penal și ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite care se califică ca infracțiune „ușoară”, de persoana inculpatului care a recunoscut vina integral, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, careva circumstanțe atenuante nu au fost reținute, dar a fost reținută circumstanța agravantă, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și condițiile de viață ale acestuia, inculpatul anterior a fost în conflict cu legea penală va dispune aplicarea inculpatului Slavinschi Maxim recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod Penal a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- ținând cont de comportamentul inculpatului Slavinschi Maxim în societate, de tendința acestuia de a se corecta și de a se reintegra în societate, nu este una fermă, atestă că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin dispunerea executării reale a pedepsei sub formă de închisoare, or, la caz, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu va fi o măsură eficientă de a asigura corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

4. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la 08 noiembrie 2023 a fost atacată cu recurs la data de 03 martie 2024 de către avocatul Kebeș Alexei în interesele condamnatului Slavinschi Maxim, care a solicitat casarea sentinței judecătorești Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2023 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2023 și dispunerea aplicării unei pedepse minime lui Slavinschi Maxim.

În esență, argumentele care fundamentează recursul declarat de avocatul Kebeș Alexei în interesele condamnatului Slavinschi Maxim împotriva deciziei instanței de apel, vizează aspecte critice în partea stabilirii pedepsei, invocând faptul că:

-la adoptarea deciziei, instanța de judecată nu s-a condus de regula nr.6 din Recomandarea NR.R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de-a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia "natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia", având în vedere faptul că învinuitul, se căiește sincer de cele comise, nu a cauzat careva prejudicii materiale sau morale prin infracțiune, n-a pus nici un impediment la desfășurarea procesului penal, și-a recunoscut vina, este caracterizat pozitiv, în speță, potrivit prevederilor

art.76 alin .(2) și 79 alin.(1) și (1/1) Cod Penal urmează a fi apreciate ca circumstanțe atenuante excepționale, întrucât toate acestea au contribuit la micșorarea esențială a gravității faptei prejudiciabile;

-deciziile pronunțate nu se încadrează în politica promovată de Uniunea Europeană precum și recomandările Plenului Curtii Supreme de Justiție, privind decriminalizarea societății;

Conchide recurentul, că decizia a fost emisă în lipsa unei justificări efective, iar instanța de recurs are temeiuri de a casa decizia instanței de apel și sentința instanței de fond ca fiind neîntemeiată.

4.1. Asupra recursului declarat, a depus referință procurorul în secția judiciar-penală a Procuraturii Generale, Guțan Pavel, care pledează pentru inadmisibilitatea recursului declarat ca fiind tardiv.

5.Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și a motivelor invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Dând eficiență principiilor legalității căilor de atac și liberului acces la justiție, legea procesual penală a stabilit un sistem coerent al căilor de atac, admisibilitatea acestora fiind condiționată de exercitarea lor potrivit legii, în termenele și pentru motivele reglementate de normele incidente în materie.

Așadar, revine părții interesate obligația sesizării instanțelor de judecată în condițiile legii procesual penale, prin exercitarea căilor de atac apte a provoca un control judiciar al hotărârii atacate.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului este de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că, decizia Curții de Apel Chișinău, a fost pronunțată public la 08 noiembrie 2023 în prezența acuzatorului de stat, a apărătorului inculpatului și în lipsa inculpatului, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată din aceeași dată (f.d. 158).

Potrivit actelor și lucrărilor din dosar, copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2023 (în limba rusă) nu a fost recepționată de către inculpat (f.d.190), acesta fiind reținut la 01.03.2024 în temeiul deciziei instanței superioare, astfel completul de judecată al Curții Supreme de Justiție admite că aceasta este data când a fost comunicată decizia recurată și constată că recurentul s-a încadrat în termenul legal stabilit pentru depunerea recursului, ca urmare poziția procurorului expusă în referința depusă nu poate fi reținută.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Obligativitatea indicării temeiurilor prevăzute la art. 427 și argumentele privind temeinicia recursului, rezultă din dispoziția art.430 pct.5) Cod de procedură penală.

Din materialele cauzei rezultă că inculpatul Slavinschi Maxim a beneficiat de procedura prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală și a însușit probele administrate în faza de urmărirea penală. Coroborând recunoașterile acestuia cu probatoriul administrat la urmărirea penală, instanța de fond a constatat că

inculpatul a comis cu vinovăție fapta pentru care a fost trimis în judecată, infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(2) Cod penal.

La stabilirea tratamentului sancționator, instanța de apel a considerat că la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului, a fost aplicată o pedeapsă prea blândă, care nu corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei și care nu v-a asigura realizarea scopului prevăzut de art.61 Cod penal, considerând rațională, necesară și oportună stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Analizând recursul sub aspectul posibilității de încadrare a criticilor formulate în cazurile limitativ prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că în speță, recurentul nu a indicat ca temei de drept a recursului său niciunul dintre motivele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, însă din dezvoltarea motivelor rezultă că recurentul critică nelegalitatea pedepsei aplicate de instanța de apel, aspect ce s-ar putea circumscrie cazului de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală.

Prin urmare, în cadrul examinării unei cereri întemeiată pe cazul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5 Cod de procedură penală - a fost aplicată o pedeapsă în alte limite decât cele prevăzute de lege, instanța de recurs urmează să analizeze acele nelegalități care au determinat ca pedeapsa aplicată să se situeze în afara limitei pe care instanța ar fi putut să o aplice în raport de infracțiunea dedusă judecătii, dar și de situația juridică a condamnatului, rezultată din elemente obiective reținute deja de instanța inferioară. Așadar, aceste dispoziții legale sunt de strictă interpretare și vizează doar stabilirea pedepsei în limitele prevăzute de lege în raport cu încadrarea juridică dată faptei și circumstanțele concrete ale cauzei.

În general, legalitatea pedepsei constituie un aspect al principiului legalității dreptului penal și este asigurată prin cerința din art. 75 alin. (1) Cod penal care impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că individualizarea pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege. Un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru reeducarea inculpatului, iar pentru ca pedeapsa să-și realizeze funcțiile și scopul avute în vedere de legiuitor, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei și naturii sale, gravității faptei comise, potențialului de pericol social, pe care, în mod real îl prezintă persoana inculpatului, precum și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei aplicate.

Altfel spus, individualizarea pedepsei este necesară pentru atingerea scopului său, pedeapsa trebuind să corespundă nevoilor de reeducare ale făptuitorului. Pentru realizarea acestei finalități, individualizarea pedepselor penale este făcută etapizat, mai întâi de legiuitor, prin dispozițiile legii penale, apoi de instanțele de judecată investite cu soluționarea cauzei penale.

Verificând hotărârea atacată sub aspectul individualizării corecte a pedepsei, instanța de recurs constată lipsa cărorva temeiuri de casare, deoarece instanța de

apel și-a motivat întemeiat soluția privind aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, soluție potrivit căreia instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilind acestuia pedeapsa conform sancțiunii articolului imputat și în limitele legii penale.

Argumentul recurentului precum că: „învinuitul, se căiește sincer de cele comise, nu a cauzat careva prejudicii materiale sau morale prin infracțiune, n-a pus nici un impediment la desfășurarea procesului penal, și-a recunoscut vina, este caracterizat pozitiv, în speță, potrivit prevederilor art.76 alin.(2) și 79 alin.(1) și (1¹) Cod Penal urmează a fi apreciate ca circumstanțe atenuante excepționale, întrucât toate acestea au contribuit la micșorarea esențială a gravității faptei prejudiciabile”, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu îl poate reține.

Articolul 79 Cod penal prevede că instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Prin urmare, în spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe, ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

În acest sens instanța de recurs apreciază că atitudinea inculpatului trebuie privită cumulativ, pentru a avea valența unei circumstanțe atenuante judiciare, cu atât mai mult excepțională, iar pe de altă parte, recunoașterea făcută în condițiile descrise – prin beneficierea reducerii de pedeapsă stabilite în cazul judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu justifică reținerea ca circumstanță atenuantă excepțională conform recursului declarat, în acest sens instanța de apel a dat eficiență împrejurărilor mai sus relevate de recurent, orientându-se, la aplicarea pedepsei spre minimul special prevăzut de lege.

Or, în analiza ponderii și a măsurii impactului factorilor cu influență asupra conduitei inculpatului nu se poate face abstracție de perseverența infracțională a acestuia, de frecvența acestui gen de infracțiuni în general în societate, precum și de impactul negativ pe care l-ar avea asupra opiniei publice aplicarea unei pedepse neprivative de libertate unei astfel de persoane, care persistă în comiterea faptelor infracționale, aplicarea unei pedepse mai aspre fiind necesară pentru a influența conduita generală a inculpatului în sensul manifestării unui comportament pro-social.

În context, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a menționa că scopul pedepsei penale nu este numai cel de corectare a făptuitorului, ci și cel de prevenire a continuării activității criminale, care în cazul lui Slavinschi Maxim nu a fost realizat, deoarece dânsul a fost condamnat anterior, iar infracțiunile au fost săvârșite cu intenție directă și absolut conștient, ceea ce

permite de a concluziona că inculpatul nu a conștientizat caracterul social periculos al faptelor comise și nu s-a oprit de la continuarea activității criminale.

În concluzie, completul de judecată conchide că pedeapsa penală stabilită inculpatului, este una corectă, având drept scop de corijare și reeducare a acestuia, pentru a-și revedea acțiunile criminale întru excluderea recidivării.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul apărătorului, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material.

Mai mult ca atât, deși în conținutul recursului sunt dezvoltate critici ce vizează pedeapsa aplicată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că a motiva recursul înseamnă, pe de o parte, arătarea cazului de nelegalitate prin indicarea unuia dintre motivele prevăzute limitativ de art. 427 Cod de procedură penală, iar, pe de altă parte, dezvoltarea acestuia, în sensul formulării unor critici concrete cu privire la judecata realizată de instanța care a pronunțat hotărârea recurată, din perspectiva motivului de nelegalitate invocat, ceea ce în speță nu este cazul.

În consecință, instanța de recurs conchide că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu prevederile art.432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Kebeș Alexei în interesele lui Slavinschi Maxim împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2022 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2023, în cauza penală în privința inculpatului Slavinschi Maxim, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Roic-Botezatu Lilia

Eremciuc Ghenadie